

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. Кнежа, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, III-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Мая П. Кончарска

при участието на секретаря Елеонора Н. Пейчовска
като разгледа докладваното от Мая П. Кончарска Гражданско дело №
20221430100533 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от ГПК във връзка с чл. 50 от Семейния кодекс.

Образувано е по молба на Н. В. Г. и Г. П. Г., в която се твърди , че двамата са сключили граждански брак на 03.07.1968 год. в гр. Кн., от който брак нямат ненавършили пълнолетие деца. В молбата се твърди, че съпрузите не живеят съвместно, като всеки от тях има свой личен живот и не желаят да живеят заедно занапред. Твърди се, че бракът им е изгубил своето значение и е налице сериозно и непоколебимо взаимно съгласие за прекратяването му. Молят съда да постанови решение, с което да прекрати сключения граждански брак с развод по взаимно съгласие. Представят писмено споразумение по чл. 51 от СК.

В заседанието по същество молителите поддържат иска за развод по взаимно съгласие и представеното по делото споразумение, съдържащо клаузи по чл. 51 от СК, като молят същото да бъде утвърдено от съда и бракът им да бъде прекратен.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Искът е с правно основание чл. 50 от СК за развод по взаимно съгласие.

Искът е допустим – молителите са активно и пасивно легитимирани в процеса. Същите са процесуално дееспособни. Не са налице визиранията в чл. 320 от ГПК отрицателни процесуални предпоставки.

Безспорни по делото факти – че молителите са съпрузи. Този факт се установява от приетото като доказателство по делото удостоверение за сключен граждански брак (дубликат), издадено на 15.09.2022 год. от Община Кн.. От същото е видно, че с Акт за граждански брак № 0066 от дата 03.07.1968 год. двамата са сключили брак в гр. Кн..

Не се спори по делото, че бракът е дълбоко и непоправимо разстроен. Налице е сериозно и непоколебимо взаимно съгласие на съпрузите за развод.

При така установеното съдът прие, че сключеният между молителите граждански брак е дълбоко и непоправимо разстроен и не може да бъде заздравен. Брачната връзка съществува само формално, изчерпала е своето социално и емоционално съдържание. В този си вид същата не е в интерес както на съпрузите, така и на обществото.

При тези доводи съдът прие, че искът за развод по взаимно съгласие следва да бъде уважен.

При проверка на законосъобразността и целесъобразността на представеното от молителите споразумение съдът прие за установено, че същото е пълно – съдържа всички клаузи относно всички задължителни въпроси, посочени в чл. 51 ал. 1 от СК; не противоречи на закона и добрите нрави. Същото урежда основните последици от развода. Не се установи в хода на съдебното дирене, че който и да е от двамата съпрузи декларира съгласие по споразумението по чл. 51, ал.1 от СК при порок на волята – заплашване, принуда, грешка, измама, насилие, крайна нужда. Същото има задължително изискуемата писмена форма, подписано е и от двамата съпрузи. Пред съда същите изрично потвърдиха споразумението.

При горните доводи съдът прие, че сключеното между съпрузите споразумение не противоречи на закона и добрите нрави, поради което следва да бъде утвърдено и бракът им да бъде прекратен с развод по взаимно съгласие.

По разностките:

Видно от приложената към делото разписка от 15.09.2022 год., при завеждане на молбата е внесена по сметка на РС – Кн. сумата от 25.00 лв. за образуване на гражданско дело.

При този изход на делото съдът определя окончателна държавна такса за допускане на развод по взаимно съгласие в размер на 40 лева, която молителите следва да заплатят по сметка на РС – Кн. поравно.

При горните доводи и съображения, Съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 50 от СК сключеният с АКТ № 0066 от дата 03.07.1968 година, съставен в гр. Кн., граждански брак между Н. В. Г., ЕГН *****, роден на **.**.**** год. и Г. П. Г., ЕГН *****, родена на **.**.**** год., **с развод по взаимно съгласие.**

УТВЪРЖДАВА постигнатото между Н. В. Г. с ЕГН ***** и Г. П. Г. с ЕГН *****, двамата с адрес: гр. Кн., ул. „П. Н.“ № **, СПОРАЗУМЕНИЕ по чл. 51 от СК, както следва:

1. От брака съпрузите нямат ненавършили пълнолетие деца.
2. По време на брака нямат придобито недвижимо имущество.
3. Съпрузите заявяват, че нямат претенции помежду си относно ползването на семейното жилище, където са живели досега, тъй като същото не е тяхна собственост и живеят на квартира.
4. След прекратяването на брака Г. П. Г. с ЕГН ***** ще продължи да носи брачното си фамилно име – Г., с което е известна в обществото.
5. След прекратяване на брака молителите не си дължат издръжка един на друг.

ОСЪЖДА на основание чл. 6, т.3 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК Н. В. Г. с ЕГН ***** и Г. П. Г. с ЕГН *****, двамата с адрес: гр. Кн., ул. „П. Н.“ № **, **да заплатят поравно** по приходната сметка на РС – Кн. окончателна държавна такса за допускане на развод по взаимно съгласие в размер на 40 (четиридесет) лева или по 20 лв. – всеки от тях.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Кнежа: _____